

prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău (judecător O.Melniciuc)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători: D.Manole, N.Traciuc, E.Fistican)

Î N C H E I E R E

12 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

Instanța compusă din:
Președintele ședinței
Judecătorii:

Svetlana Novac
Tatiana Vieru
Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Jovmir Iulian în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Vldecacom”,
în cauza civilă la acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Vldecacom” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, casată parțial hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 09 octombrie 2013, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

a c o n s t a t a t:

La 13.12.2012, reclamantul SRL „Vldecacom” a înaintat acțiune împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat, mun. Chișinău (IFS Chișinău) și Inspectoratului Fiscal Principal de Stat (IFPS), privind contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la începutul anului 2012, IFS Chișinău a întreprins multiple controale și verificări, anexând la materialele dosarului mai multe probe în acest sens, care la 31.07.2012 s-au soldat cu sistarea activității economice a întreprinderii. Menționează, că începând cu iunie 2012, în legătură cu efectuatoarea controalelor, IFS Chișinău a emis în privința sa mai multe acte administrative. A mai indicat, că la 25.09.2012, inspectorii fiscali au întocmit actul de control nr.5-657316, conform căruia s-a constatat comiterea mai multor încălcări fiscale, iar la 25.10.2012, IFS Chișinău a emis decizia nr.3052/5 asupra cazurilor de încălcare a legislației fiscale.

Reclamantul consideră că prin decizia nr.3052/5 din 25.10.2012, IFS Chișinău în mod eronat a stabilit mai multe încălcări ale legislației fiscale, de aceea a depus o contestație la 06.11.2012, prin care a solicitat anularea deciziei respective.

Însă, la 18.12.2012, IFPS a respins integral contestația prin decizia nr.360/1, din care considerente reclamantul s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune, prin care a solicitat anularea refuzului și a deciziei IFS Chișinău nr.3052/5 din 25.10.2012, și încasarea în mod solidar din contul IFS Chișinău și IFPS în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 150000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 09.10.2013, acțiunea a fost admisă parțial. A fost anulată decizia nr.3052/5 din 25.10.2012, emisă de IFS

Chișinău în partea încasării la buget a TVA diminuat în sumă de 4230818 lei și a sumei de 15795 lei ca taxă pentru amplasarea unităților comerciale; încasării penalității în mărime de 176170 lei pentru neachitarea în termen a TVA și 704 lei pentru neachitarea în termen a taxei pentru amplasarea unităților comerciale; încasării amenzii în mărime de 30% din suma diminuată a TVA în mărime de 1269 245 lei și 4738 lei pentru eschivarea de la plata taxei pentru amplasarea unităților comerciale; încasării amenzii în mărime de 1000 lei pentru neprezentarea dării de seamă privind taxa pentru unități comerciale; încasării amenzii în mărime de 2600 lei pentru întocmirea neconformă a declarației persoanei juridice cu privire la impozitul pe venit pentru perioada anului 2009 și întocmirea neconformă a declarațiilor privind TVA și în partea încasării amenzii în mărime de 50000 lei pentru ținerea neconformă a evidenței contabile. S-a încasat din contul IFS Chișinău prejudiciul moral în sumă de 1000 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19.07.2014, a fost admis apelul declarat de IFS Chișinău. S-a casat parțial hotărârea primei instanțe din 09.10.2013, în partea admiterii cerințelor SRL „Vldecacom” privind anularea deciziei nr.3052/5 din 25.10.2012, emisă de IFS Chișinău, în partea încasării la buget a TVA diminuat în sumă de 4230818 lei și a sumei de 15795 lei ca taxă pentru amplasarea unităților comerciale; încasării penalității în mărime de 176170 lei pentru neachitarea în termen a TVA și 704 lei pentru neachitarea în termen a taxei pentru amplasarea unităților comerciale; încasării amenzii în mărime de 30% din suma diminuată a TVA în mărime de 1269245 lei și 4738 lei pentru eschivarea de la plata taxei pentru amplasarea unităților comerciale; încasării amenzii în mărime de 1000 lei pentru neprezentarea dării de seamă privind taxa pentru unități comerciale; încasării amenzii în mărime de 2600 lei pentru întocmirea neconformă a declarației persoanei juridice cu privire la impozitul pe venit pentru perioada anului 2009 și întocmirea neconformă a declarațiilor privind TVA și în partea încasării amenzii în mărime de 50000 lei pentru ținerea neconformă a evidenței contabile și reparării prejudiciului moral în sumă de 1000 lei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care acțiunea se respinge. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 20.08.2014, avocatul Jovmir Iulian, acționând în interesele SRL „Vldecacom”, a declarat recurs în termen legal, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel din 19.07.2014 și menținerea hotărârii primei instanțe din 09.10.2013.

În motivarea recursului a invocat art.432 alin.(2), precum că la examinarea pricinii instanța de apel a interpretat în mod eronat normele de drept material, referindu-se în special la normele Codului Fiscal și la Regulamentul-cadru privind principiile generale de instituire și funcționare a posturilor fiscale, aprobat prin Ordinul IFPS nr.295 din 26.04.2011.

Totodată, consideră că intimatul îngrădește accesul la justiție al recurentul, iar aceasta în contextul executării deciziei IFS Chișinău nr. 3052/5 din 25.10.2012, supusă controlului judecătoresc prin înaintarea prezentei acțiuni în judecată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Jovmir Iulian în interesele SRL „Vldecacom” este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu dispozițiile art.432 alin.(1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural.

Conform prevederilor art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Colegiul constată că temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, cauza fiind judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, astfel, recursul fiind vădit neîntemeiat.

Argumentele invocate de recurent, Jovmir Iulian în interesele SRL „Vlodeacom”, precum că decizia instanței de apel este neîntemeiată, poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute.

Dezacordul cu decizia instanței de apel, prin relatarea situației în viziunea recurentului, este inadmisibil din considerentele că nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a acestei decizii, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificând-se numai legalitatea lor dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Călăuzindu-se de art.440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433 CPC, și anume la lit.a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material și procedural, Colegiul ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Jovmir Iulian, în interesele SRL „Vlodeacom”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin.(1) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Jovmir Iulian în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Vlodeacom” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2014, în cauza civilă la acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Vlodeacom” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală